

SPOED

Aan: Henk Puijs
Van: Kees Kuiper

Henk,

Jaane per ommespoek (brief met
zochthid richting PEC) en eventueel
commentaar. fax 070-351 7071

Alhoewel bezult,

Kees

06 517 81606

Weergave in brief is correct.
zie noot

Henk Puijs
25 februari 1999

Scheveningen, 25. februari 1999

Parlementaire Enquête Commissie
Vliegkamp Bijlmermeer
t.a.v. de Voorzitter
de heer Th.A.M. Meijer
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Geachte heer Meijer,

Graag maak ik van de mogelijkheid gebruik om Uw commissie in aansluiting op het openbaar verhoor van vrijdagmiddag 19 februari 1999 enige aanvullende informatie te geven. Het was niet mogelijk om binnen het tijdsbestek van het verhoor deze informatie aan de orde te stellen resp. zij was op dat moment niet paraat bij mij aanwezig.

Geconstateerd moet worden dat in 1992 in de eerste weken en maanden na de ramp de kwestie van de inhoud van de lading niet of nauwelijks speelde. De lading is bij het vooronderzoek m.n. aan de orde geweest vanwege een mogelijke causale relatie tussen ongeval en de inhoud van de lading. Dit verband bleek al snel niet gelegd te kunnen worden.

Daarnaast werd het vooronderzoeksteam medio oktober 1992 geconfronteerd met publiciteit rond de vondst van een vrachtdocument over militaire goederen. Het team heeft onderzoek hiernaar aan de Luchtvaartpolitie overgedragen, die daartoe de ECD inschakelde. Voor het team leverde de nadere informatie over dat specifieke deel van de vracht geen relevante zaken over de toedracht van het ongeval. Ook leverde dit geen nieuwe andere relevante feiten op.

In april/mei 1993 heeft de Stadsdeelraad Zuid-Oost in samenwerking met het milieubureau van de Gemeente Amsterdam (OMEGAM) een rapport uitgebracht over de mogelijke bodemverontreiniging op de ramplocatie. Vanuit de RLD is daartoe alle bekende informatie over de lading (inclusief dangerous goods) aan Amsterdam verstrekt. Deze informatie maakte ook deel uit van de betreffende gepubliceerde rapporten.

In 1993 werden in september de gevaarlijke stoffen in de lading aan de orde gesteld in kamervragen van de heer Van Gijzel aan de Minister van V&W.

Over de gezondheidsrisico's wordt in de antwoorden verwezen naar de informatie zoals die op de avond van de ramp gewisseld is tussen de brandweer van Schiphol en de brandweer van Amsterdam en naar latere informatie verkregen van de milieudienst van de Gemeente Amsterdam. Daarnaast wordt gemeld dat nadere info zal worden opgevraagd bij de verantwoordelijke autoriteiten van Amsterdam. Ik heb namens de Minister van V&W om die reden direct een brief aan de Burgemeester van Amsterdam gestuurd met het verzoek deze informatie te verschaffen. Begin november antwoordt de Burgemeester van Amsterdam op deze vraag. Zijn conclusie luidt: "Gezien het bovenstaande moet ik concluderen dat de effecten van de betrokken lading geen gevaar voor de volksgezondheid hebben opgeleverd" (zie bijlage 1 en 2).

De aanwezigheid van balansgewichten van verarmd uranium is enkele dagen na de ramp onderkend door een KLM-medewerker. Deze was werkzaam in de hangar met wrakstukken. De brandweer van Schiphol heeft zelfstandig op 7 oktober 1992 metingen verricht. De Luchtvaartpolitie was hiervan op de hoogte. Ook andere betrokkenen in de hangar waren op 7 oktober 1992 hiervan op de hoogte. Een en ander is ook aan de orde geweest in een debriefing op 8 oktober 1992. Hierbij waren aanwezig: leden van het vooronderzoeksteam, Luchtvaartpolitie, Boeing, FAA, El Al en Pratt & Whitney. Geen van de betrokkenen heeft aanleiding gezien om deze informatie door te geven aan de rampplek zelf. Op 8 oktober 1992 heeft de KLM het Ministerie van VROM ingelicht.

* met betrekking tot de afvoer van het verarmd uranium.

Mij werd de aanwezigheid van verarmd uranium balansgewichten bekend in september 1993.

Begin november 1993 heeft de Minister van VROM kamervragen beantwoord over de mogelijke risico's van het ongeval waarin o.a. ook op de risico's van verarmd uranium is ingegaan. De beantwoording van deze vragen is voorbereid door de Inspectie van de Volksgezondheid voor de Milieuhygiëne van VROM met feitelijke inbreng van RIVM en V&W.

In 1994 was aan de orde correspondentie van de heer Boer en mevrouw Paulis-Olf. In het antwoord aan mevrouw Paulis-Olf dat mede namens VROM is opgesteld biedt de Minister van V&W aan om een vertegenwoordiging van de deelraad volledige inzage en toelichting te geven in alle beschikbare documentatie rond de lading en het verarmd uranium.

In september 1994 heeft de heer Stellingwerf kamervragen gesteld o.a. over de risico's van verarmd uranium. Deze vragen heeft de Minister van V&W beantwoord mede namens de Minister van Binnenlandse Zaken en na overleg met het Ministerie van VWS.

In die antwoorden wordt o.a. verwezen naar het oordeel van het ECN maar ook naar het rapport van de GG en GD van Amsterdam van augustus 1994 waarin deze dienst een risico voor de omwonenden niet waarschijnlijk acht en waarin wordt vastgesteld dat de gezondheidsklachten niet in relatie kunnen worden gebracht met het vliegtuigongeval.

Ook de Stadsdeelraad Amsterdam Zuidoost concludeert in een rapportage van oktober 1994 o.a. dat er geen sprake is van een verhoogd risico voor mens en milieu van het verarmd uranium tijdens de brand en dat er geen verband is tussen het uranium en de door de bewoners geuite klachten.

In 1995 in het eerste debat met de Kamer over de Bijlmerramp worden deze gegevens opnieuw ingebracht. In juni 1995 gaat de Minister van V&W in op de verantwoordelijkheden binnen het kabinet voor de nazorg van de ramp en stelt zij dat er geen aanwijzingen zijn die een epidemiologisch onderzoek rechtvaardigen, maar zij zal dit punt voorleggen aan de Minister van VWS. Dat is bij brief in juli 1995 gebeurd met een afschrift aan de Minister van Binnenlandse Zaken (zie bijlage 3). Mij is geen reactie bekend op dit verzoek.

In 1996 neemt ook vanuit de Kamer de belangstelling voor inzicht in de lading toe o.a. vanwege de behoefte aan meer gedetailleerde documentatie en vragen over mogelijke malversaties in de documentatie.

In die periode komt er vanuit de medische instanties geen nieuwe informatie beschikbaar die een duidelijke tegenindicatie zouden vormen voor de hierboven genoemde oordelen over de relatie tussen het ongeval en gezondheidsklachten.

Om die reden is over en weer tussen V&W en VWS toen geen extra contact geweest. In de diverse antwoorden die de Minister van VWS op vragen van de Kamer heeft gegeven in 1997 en 1998 wordt dit bevestigd. Toen VWS in 1997 op aandrang van de Kamer besloot om nader onderzoek in te stellen heeft V&W alle toen bekende documentatie over de vracht aan VWS ter beschikking gesteld.

In de correspondentie van mij met VWS heb ik VWS medio 1998 verzocht om in het onderzoek ook aandacht te besteden aan de mogelijke effecten van het verbranden van de constructie van het vliegtuig zelf, van bouw materiaal van de flat en van het huisraad (zie bijlage 4).

Ik vertrouw erop u met dit schrijven te hebben geïnformeerd en ik ben graag bereid nadere vragen van uw Commissie te beantwoorden.

Hoogachtend,

mr. J.W. Weck

Bijlagen: 4